

EAL Apellatsioonikomisjoni otsus

Otsuse kuupäev	26. septembril 2023. a.
Komisjoni koosseis	Erik Lepikson (esimees), Rein Luik, Juhan Mänd
Lahendatav juhtum	MTÜ Erki Sport apellatsioonkaebus 9.09.2023. a. toimunud Eesti rallikrossi meistrivõistluste 6. etapi žürii otsuse nr. 6 tühistamiseks

OTSUS:

- 1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata;**
- 2. Jätta apellatsioonimaks tagastamata (Rahvusvaheline Spordikoodeks art. 15.5.4.).**

ASJAOLUD JA MENETLUSE KÄIK

09.09.2023. a. toimus Laitse RallyPark rallikrossirajal Eesti rallikrossi meistrivõistluste 6. etapp (edaspidi nimetatud „Võistlus“). Klassi Junior 1600 finaalsõidus toimus kokkupõrge võistlusautode nr. 41 ja 139 vahel, mida juhtisid vastavalt Albert Pärtelson ja Andri Kutsar.

Võistluse järgselt otsustas žürii otsusega nr. 6 (edaspidi nimetatud “Otsus”), et võistlejate kokkupõrke näol oli tegemist võistlussituatsiooniga ning kumbagi võistlejat ei karistata.

Võistleja Albert Pärtelson'i registreerija MTÜ Erki Sport esitas Otsuse peale apellatsioonkaebuse. Kaebaja leidis, et kokkupõrge ei olnud võistlussituatsioon, vaid selle põhjustas Andri Kutsar, kes lükkas Albert Pärtelson'i rajalt välja. Kaebaja hinnangul on žürii eksinud FIA Spordikoodeksi lisas L sätestatud võidusõidu reeglite kohaldamisel, mistõttu on Otsus õigusvastane ning peab kaasa tooma nii Otsuse kui ka Andri Kutsari tulemuse tühistamise.

APELLATSIOONIKOMISJONI SEISUKOHT

Tutvunud apellatsioonkaebuse, sellele lisatud dokumentide ning mitmete videosalvestistega, asub apellatsioonikomisjon seisukohale, et apellatsioon kuulub küll menetlemisele, kuid tuleb jätta rahuldamata. Apellatsioonikomisjon põhjendab oma otsust järgnevalt.

Esiteks juhib apellatsioonikomisjon tähelepanu apellatsiooni esitamisele formaalsetele eeldustele, eelkõige apellatsioonisoovist teavitamise ajale. Nimelt sätestab FIA Spordikoodeks, et kaebaja peab oma apellatsioonisoovist teatama 30 minuti jooksul alates otsuse avaldamisest. Antud juhul on Otsuses märgitud selle tegemise ajaks kell 17.00, kuid Otsuse avaldamise aega eraldi märgitud ei ole. Seega võib esmapilgul jõuda järelduseni, et Kaebaja poolt kell 18.08 avaldatud apellatsioonisoov ei ole esitatud tähtaegselt. Siiski selgus täiendaval uurimisel, Otsus avaldati ametlikul teadetetahvil (milleks kasutatakse internetikeskkonda Sportity) alles kell 17.40, mistõttu on Kaebaja oma apellatsioonisoovist teavitanud 28 minuti jooksul ehk tähtaegselt.

Apellatsioonikomisjoni hinnangul on oluline juhtida korraldajate tähelepanu asjaolule, et ametliku teadetetahvlina kasutatav internetikeskkond Sportity ei võimalda selle külastajal näha dokumentide avaldamise aega. Eeltoodu võib oluliselt raskendada potentsiaalse kaebaja positsiooni, kuna lisaks niigi pingelisele olukorrale ei saa kaebaja olla kindel oma apellatsioonisoovi esitamise lõplikus kellaajas. Apellatsioonikomisjon soovib korraldajatel ja/või EAL-il võtta kasutusele vajalikud abinõud tagamaks, et ametlikul teadetetahvil oleks alati kuvatud dokumentide üleslaadimise ehk avaldamise aeg. Vastav nõue on sätestatud ka FIA Spordikoodeksi p-s 11.9.4.

Seoses apellatsioonikaebuse sisulise poolega on komisjon seisukohal, et esitatud kaebus on põhjendamatu, vaidlusalune žürii Otsus õiguspärane ning puuduvad alused Otsuse tühistamiseks. Apellatsioonikomisjon on põhjalikult tutvunud intsidendi kohta kogutud videomaterjaliga ning jõudnud seisukohale, et antud juhul oli tegemist võistlussituatsiooniga.

Apellatsioonikomisjoni hinnangul eksisid mõlemad võistlejad kehtiva võidusõidueeskirja suhtes, kuid kumbagi võistleja süüd ei saa suuremaks pidada, mistõttu on tegemist klassikalise võistlussituatsiooniga. Ühest küljest oli võistlusauto nr. 41 juhil õigus paremkurvi läbimisel trajektoori valida, kuna ta paiknes konkurendist oluliselt eespool. Seega, kui tegemist oleks olnud isoleeritud intsidendiga, kus võistlusauto nr. 139 oleks üritanud paremkurvis sooritada möödasõitu võistlusautost nr. 41, siis võiks pidada võistlusauto nr. 139 juhti peamiseks süüdlaseks. Teisest küljest oli võidusõidurada kokkupõrke kohas väga lai, seal jagus ruumi mõlemale võistlejale ning võistlusauto nr. 41 juhil puudus igasugune objektiivne põhjus pärast eelnevast vasakkurvist väljumist jätkata liikumist raja parema serva suunas. Seda eriti arvestades, et võistlusauto nr. 41 juht oli teadlik konkurendi paiknemisest tema kõrval ning asjaolust, et samal trajektooriga jätkates surub ta konkurendi rajalt välja. Seega, kui tegemist oleks olnud isoleeritud intsidendiga, kus paremkurvi poleks järgnenud, siis võiks pidada võistlusauto nr. 41 juhti kui konkurenti rajalt välja surunud võistlejat peamiseks süüdlaseks.

Antud juhul oli tegemist seguga mõlemast eelpool käsitletud stsenaariumist, mistõttu pole võimalik väita, et üks pool oleks oluliselt rohkem süüdi kui teine. Eeltoodu tõttu jõudis komisjon seisukohale, et mõlemad võistlejad oleksid saanud kokkupõrget vältida, kuid kumbagi kokkupõrkes osalenud võistleja süü ei olnud konkurendiga võrreldes ülekaalukalt suurem, mistõttu oli tegemist võistlussituatsiooniga.

Kuivõrd apellatsioonikomisjon jätab apellatsiooni täies ulatuses rahuldamata, siis ei kuulu kaebaja poolt tasutud apellatsioonimaks tagastamisele.

/ allkirjastatud digitaalselt/

Erik Lepikson

/ allkirjastatud digitaalselt/

Rein Luik

/ allkirjastatud digitaalselt/

Juhan Mänd